

Háború van

Paul Washer

illbehonest.com/hungarian

Először is, egy nagyszerű szeretet: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből" (Mk 12:30) - ennek olyasvalaminek kellene lennie, ami napi szinten a célunk. Amint látjuk Mózes 5. könyvének . részében, ez olyasvalami, amit a házuk ajtófélfájára kellene írunk, hogy amikor kilépünk és belépünk, folyamatosan emlékeztessük magunkat, hogy a legfőbb célunk, hogy szeressük a mi Urunkat, Istenünket. Hogy ha mindennek az alapját nézzük meg, akkor szeretnem kell az Istenemet és ezt nem szabad elfelejtenem. Emlékeztetnem kell magamat arra, hogy ez az, amit tennem kell. Egy nagyszerű szeretetnek kell bennem lennie és ugyanakkor egy hatalmas szenvedélynek is. Hallgassuk a Máté 6:33-at, ami ezt összefoglalja: "De keressétek először az Ő országát és igazságát és ezek is mind ráadásul megadatik neked." Emberek, mennyire mások lennénk, ha ezt a két igeverset komolyan vennénk, ha csak naponta kétszer-háromszor a szemünk elé kerülne ez a két igever. Ehhez képest, ahogy már reggel is mondtam, ugye mindnyájan hetekig el tudunk éldegélni úgy, hogy nem emlékeztetjük magunkat a keresztény élet legfontosabb dolgaira. Azokat a dolgokat, amelyeket maga a megtestesült Isten tűzött ki a számunkra, elfelejtjük a különböző tevékenységek és elfoglaltságok között. Közben meg mindent, amit teszünk, azért kellene tegyük, mert az Isten akarata és azért, hogy dicsőséget szerezzen Neki. Még a legegyszerűbb dolgokat is. Ezt a kérdést gyakran teszem fel magamnak: mikor volt legutoljára, hogy úgy ittal meg egy pohár vizet, hogy az dicsőítse Istent? Hogy úgy ízleltél meg egy pohár vizet, hogy az Istent dicsőítse? Hogy annak a tudatában ittasd, hogy az egy ajándék Istentől? Tőle jön és Hozzá is kell visszatérnie dicsőség formájában. Úgy is mondhatjuk, hogy Őreá kell gondolnunk minden gondolattal, minden mozdulattal és valahányszor törekszünk valamire, azt Isten dicsőségére kell tennünk.

Paul Washer életében sosem volt olyan időszak, hogy úgy szerettem volna Istent, ahogyan kellene és sosem volt olyan időszak Paul Washer életében, hogy úgy imádtam volna Istent, ahogyan megérdemelné. Látod, ez mindent megváltoztat, ugye? És ugye ez nem csak egy aprólékos törvényeskedő rendszer, amit kipipálhatsz és mondhatod, hogy igaz ember vagy. Figyelj, a szentség, amikor az alapjait nézzük, az valójában elkülönülést jelent azoktól a dolgoktól, amik nem tetszenek Istennek, azzal a céllal, hogy elkülönülj Isten személyének.

Istent mindennél többre, végtelenül többre kell értékelnünk és ezen értékelésnek megfelelően kell élnünk. Tehát emberként az a célunk, hogy tanuljunk, hogy növekedjünk ebben az igazságban, miszerint mindent, amit teszünk, Isten dicsőségére kell tennünk. - 1Kor 10:31

Találkoztam olyan világi emberekkel, akiket nemcsak hogy felemésztettek a szenvedélyeik, de irányították is őket. Emberek, akiket egy bizonyos szenvedély irányít. Adok erre egy tökéletes példát, ami most úgymint aktuális, és ez az olimpia. Nem szeretném rossz fényben feltüntetni ezt, de példaként szeretném használni. Vannak olyan emberek, akik hatéves koruk óta semmi más nem tettek, mint hogy végigfussanak egy 100 méteres pályán. Hat éves koruk óta minden egyes nap. Kibírták alvás nélkül, hobbik nélkül, kibírták élet nélkül, randizás nélkül és kibírták minden más nélkül is egyetlen egy célból, hogy végigfussanak egy méteres pályán és kapjanak egy érmét. Ugye, hogy így van? Nézzük meg azokat, akik ezt teszik, a tornászokat. Lenyűgözőek! Már csak a testük is. Nagyon sokan közülük három vagy négyéves koruk óta a sporton kívül csak ettek és aludtak - hát ez a szenvedély, és aztán itt vagyunk mi. Nálunk nem holmi aranyérméről van szó vagy egy koszorúról, amit a fejünkre tesznek és ami egy nap alatt el is hervad, hanem te meg én, mi arra lettünk elhívva, hogy egyetlen egy szenvedély irányítson minket: Isten akaratának cselekvése, és mindez egy olyan koronáért, ami nem romlandó. Arra kell törekednünk, hogy Isten akaratának a központjában maradjunk. És itt van még egy dolog, amit adott nekünk: nem csak egy nagyszerű szeretetet és nagyszerű szenvedélyt, hanem adott nekünk egy nagyszerű küldetést is. Emberek, minket nem azért teremtettek, hogy úgy éljünk, mint a legtöbb ember. Minket harcra teremtettek és küzdelemre; munkára és hódításra teremtettünk, és arra, hogy feláldozzuk magunkat olyasvalamiért, ami örökkévaló. Ádám mire kapott parancsot? Arra, hogy induljon el és hódítsa meg a földet, hogy a teremtett világban mindent összhangba hozzon Isten akaratával. Hogy mindent, az uralkodást és minden mást is Isten akaratában tegye. Mi ugye egy bukott világban élünk, amelyben sötétség és halál lakozik. A gonosz királysága kiterjedt az egész földön. Te és én nem arra lettünk elhívva, hogy videójátékokat játsszunk, nem arra lettünk elhívva, hogy a tv előtt ücsörögjünk, és arra sem, hogy haszontalanságoknak adjuk át magunkat. Hanem arra lettünk elhívva, hogy elősegítsük Isten országának felemelkedését, hogy szenvedélyesen küzdjünk Őérte és hogy csak nagy ritkán eresszük le a kardunkat, hogy felnézzünk egy mosoly erejéig. Én harcolni akarok! Én nem akarok kényelmet, nem akarok Sionban lustálkodni, mert Isten országát nem azok építik, akik restül megpihennek a Sionon, hanem azok, akik kimennek az utcára és harcolnak. És a harci fegyvereink nem testiek, hanem hatalmasak: közbenjáró ima, az evangélium hirdetése és önfeláldozó szeretet. Emberek, Isten emberei, keljetek fel és tegyétek azt, amire el lettetek hívva! Legyetek bátrak és erősek és tudjátok, hogy ára lesz a harcnak. Ha

kiállsz Jézus Krisztus és az Ő ügye mellett, akkor bizton tudhatod, hogy az ördög megtalál és gyötörni fog majd kívülről és belülről is, de hát a háború, az már csak ilyen. Tehát Isten adott nekünk egy nagy küldetést. Hogy így tusakodj magadban éjjel: "van még olyan hely, van olyan hely, ahol még nem imádják Őt, ahol még nem imádják. Van még olyan hely, ahol még nem imádják Őt." Nem tudok aludni, mert van még olyan hely, ahol nem imádják Istent. Van még olyan hely, ahol Sion zászlaja még nem lobog." Erre lettünk teremtve, hogy félretéve a kis múlandó ügyeinket, odaszánjuk magunkat erre a dicsőséges csatára.

És ha figyelmen kívül hagyjuk ezeket az alapelveket és nehéz dolgokat azért, hogy kiugorjunk és valami nyilvánosat és nagyszabásút tegyünk, akkor azzal azt bizonyítjuk, hogy képmutatóak vagyunk. Mi a legfontosabb tulajdonság egy férfin, talán a tehetség? Egyáltalán nem az! A világ néhány legtehetségesebb férfinja önpusztító és másokat is elpusztít. Mire van szüksége a feleségednek? És a gyermekeidnek? Mire van szüksége a gyermekeidnek? Mire van szüksége a világnak, amit te adhatsz? Krisztusi jellemre. Ez az, amire törekednünk kell és néha megszakad a szívem emiatt. Nem igazán szeretek konferenciákra járni és ott prédikálni, mert néha, ott, mindennek a közepén egyre csak azon kapom magam, hogy legszívesebben felállnék és azt mondanám, hogy "Elég! Már több igazságot tudok, mint amennyinek engedelmeskedni is tudnék. És nem csak tudást akarok! Változni akarok! És nem csak az úgynevezett lelki szinten akarok változni, vagy nyilvános szinten, hanem a szívem legbelső bugyraiban akarok megváltozni!" Bárcsak arra vágnánk, hogy még a gondolataink, a létünk legmélyebb megnyilvánulásai is a Mindenható Isten akaratával egyeznének meg. A föld legszabadabb embere az, aki egy tökéletes Mester alá áll be rabszolgának. Mikor hibázott Isten és mikor ártott neked vagy károsított meg? Történt-e valaha is, hogy hallgattál Rá, hogy engedelmeskedtél neki és fürkészted az Ő akaratát és Ő cserébe becsapott? Sohasem! De az történt-e valaha, hogy a saját utadat követted és a saját terveid csaptak be? Mindig! Miért nem követnéd Őt? Igenis szélsőséges és szándékos ez. "A szentségtörő és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el, inkább gyakorold magad a kegyességben."

Nos, itt egy nagyon fontos kérdéshez érkeztünk. Ha jól megfigyelek egy olimpiai atlétát, akkor egyértelmű, hogy mit eszik és mit iszik. Reggel korán felkel, elmegy edzésre, iskolába megy, utána visszamegy és még edz egy kicsit. Jól táplálkozik, lefekszik, felkel, újságokat olvas a saját sportágáról, és folyamatosan azon van, hogy javítson a teljesítményén. Mi pedig csodáljuk őket ezért, de nézzük csak, hogy mit mond itt: "gyakorold magad a kegyességben/ istenfélelemben." Ezt is fogalmazzuk át kézzelfoghatóbbá: Azok az emberek, akik legközelebből látják az életedet, vajon látnák, hogy a gyakorlatban is törekszel arra az életedben, hogy növekedj a kegyességben? Meg sem tudom számolni, hány férfitől hallottam

már, hogy amikor az apukájukról mesélnek és bár olyanokat mondanak, hogy "az apukám nagyon sok jó dolgot csinált, de az, ami a legmélyebb benyomást tette rám, az az volt, hogy minden reggel, mielőtt kiment volna szántani vagy bármi mászt csinálni, láttam őt, amint ott ült és a Szentírást tanulmányozta és láttam, amint imádkozott." Nagyon sok ilyen bizonyosságot hallottam. És milyen jó, hogy amint apjukra tekintenek, minden hibája ellenére tudhatják biztosan, hogy az apjuk komolyan vette a kegyesség gyakorlatát. Emberek, úgy kell ebben hinnünk, mintha az életünk múlna rajta, mert valóban, bizton mondhatom, hogy úgy is van és nem csak a mi életünk múlik ezen, hanem nagy mértékben a családunk élete is ezen áll vagy bukik. Isten Igéjét tanulmányozni. Hallgass ide, milyen gyakran kiáltasz Istenhez azért, hogy megtapasztald a Szentlélek erejének egyre nagyobb megnyilvánulását az életedben? A Szentlélekről nagyon fontos tudni, hogy muszáj kérnünk a Lélek erejének mind nagyobb megnyilvánulását az életünkben és óvatosnak kell lennünk, mintha tojásbéjón lépkednénk, hogy ne szomorítsuk meg a Szentlelket. Micsoda értékes kincs! Nem szabad megszomorítanunk. Hát, ez csak néhány alapelv, amikről úgy gondoltam, hogy segíthetnek nektek, mert nekem segítettek, bár fájdalmat is okoztak. Imádkozzunk.

<http://illbehonest.com/hungarian/Haboru-van-Paul-Washer>